

ВАЛЕНТИНА КАЛЕНЧУК:

«Вимушені переселенці, які оселилися у Хрещатому та Калениках, шукають роботу і допомагають громаді»

5

ЗАПУСТИЛИ АВТОБУСНИЙ РЕЙС РЕШЕТИЛІВКА— ГОВТВА

3

РЕШЕТИЛІВКА ПРИЙМАЛА ЖУРНАЛІСТІВ ІЗ РІЗНИХ ОБЛАСТЕЙ

2

Решетилівщина

Газета твоєї громади

#25(215) від 23 червня 2022 року

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

У РЕШЕТИЛІВЦІ ВІДБУВСЯ БЛАГОДІЙНИЙ ТУРНІР НА ПІДТРИМКУ ЗСУ

4

ВІЙСЬКОВИМ ІЗ ХАРКІВЩИНИ ВЧЕРГОВЕ ПЕРЕДАЛИ ДОПОМОГУ ВІД ГРОМАДИ

6

АНДРІЙ ОЛІШЕВЕЦЬ: «Філософія „Гайдамаки“ не змінилися: це все ті ж товари українського виробництва, котрі пропагують українську ідею і підтримують український дух»

9

ВІЙНА ЗА МАЙБУТНЄ – ЗА ПОВЕРНЕННЯ У ЄДИНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДІМ

Як би це жорстоко не звучало, та за 120 днів війни Україна стала значно ближчою до Європи і входження у спільний європейський дім зі своїми цивілізованими сусідами, ніж за багато років євроінтеграційного шляху. Цього тижня Європейська рада має прийняти рішення щодо надання Україні статусу країни-кандидата на вступ до ЄС. Європарламент своє слово сказав ще на початку

червня, рекомендувавши обрати для нашої країни позитивний варіант відповіді «як чіткий політичний сигнал солідарності з українським народом».

Прагнення українців вирватися із багатовікових задушливих «обіймів» російської імперської «хтоні» і повернутися у Європу, додому, минулого тижня підтвердили й лідери чотирьох країн — Німеччини, Франції, Італії та

Румунії, котрі побували в Києві. Загалом тиждень був багатим на знакові й важливі візити та хороші новини. Про те, як працює партизанська служба «доставки» в тимчасово окупованому Херсоні, хто невдало палив на «вишках Бойка» у Чорному морі, як задиміло на Зміїному, а путіну привселюдно надавали «ляців» у рідному Пітері — детальніше про це читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

**Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!**

Передплатні індекси —

60841

(24 грн на місяць)

60887

(144 грн на друге півріччя)

люди / події / факти

Решетилівка приймала журналістів із різних областей

16–17 червня у нашій області пройшов прес-тур «Місцеві громади Полтавщини в умовах воєнного стану. Виклики та досягнення», ініційований Харківським та Полтавським прес-клубами.

Захід передбачав знайомство з кращими практиками співпраці військових адміністрацій, місцевого самоврядування, громадянського суспільства у протидії військовій агресії. Журналісти цікавилися чи відбувається інтеграція внутрішньо переміщених осіб, як позначилася війна на бізнес кліматі, робочих місцях, хто поповнює бюджет, громадськими та приватними ініціативами, що впливають на якість життя людей. А також знайомилися із соціальними, інфраструктурними та мистецькими проектами. Представники мас-медіа ряду областей України зустрілися з головою Полтавської обласної ради Олександром Біленьким.

Численна група журналістів відвідала одне з наймолодших міст Полтавщини та один із найвідоміших центрів народних промислів України — Решетилівку, яка

входить до туристичних маршрутів області, а нині прихистила чималу кількість внутрішньо переміщених осіб із зони бойових дій.

Як край мистецький, наше невелике місто уславлене п'ятьма лауреатами Національної премії імені Тараса Шевченка, 4 з яких в галузі мистецтва (Леонід Товстуха, Надія Бабенко, Домна Єфремова та Ганна Бондарець) і 1 — в галузі літератури (Олексій Дмитренко). Саме Решетилівка представляє мистецьку Україну в світі (килим «Дерево життя» прикрашає Блакитну залу ООН, а килим «Народжені рідною землею» Леоніда Товстухи — штаб-квартиру Ради Європи, копію цього килима створили у Всеукраїнському центрі вишивки та килимарства). Роботи решетилівських майстрів знаходяться у приватних колекціях у багатьох країнах світу. Варто зазначити й те, що решетилівську вишивку «білим по білому» та решетилівське рослинне килимарство включено до Національного переліку елементів нематеріальної

культурної спадщини України.

Учасники прес-туру побували у Всеукраїнському центрі вишивки та килимарства. Їх супроводжували Олександр Біленький та міський голова Решетилівки Оксана Дядюнова. Екскурсію виставковою залом Центру та майстернями провела для гостей керівник ВЦВК Надія Вакуленко. Журналісти були вражені красою наших блуз, суконь, чоловічих сорочок, насамперед вишитих білим по білому, рушників, килимів та інших дивотворів, створених руками майстринь Центру. На власні очі побачили процес виготовлення унікальних творів.

«Ми всі знаємо вислів „Коли громлять гармати, то музи мовчать“. Але коли приїхали сюди, то насправді побачили, що „музи не

мовчать“, люди вишивають, люди створюють красу і це дає якусь надію. Це таке вікно можливостей подивитися на себе, свій народ, свою націю, позбутися комплексу меншовартості, коли нам всім здається, що у нас немає нічого такого цікавого, а насправді у нас такі вікові традиції, у нас така краса навколо! Ми до цього настільки звикли, що його не помічаємо, але воно є, воно потребує розвитку і, можливо, це буде якесь друге дихання.

Безперечно, не очікували, що приїдемо в Решетилівку, в це містечко в Полтавській області, назва якого мені знайома, насправді побачити такі абсолютні шедеври, ці всі вишукані жіночі блузи, сукні, чоловічі сорочки, килими, цю натхненну людську працю, яка

заслугує найвищого захоплення. Хочеться, щоб все це розвивалося, щоб у наших людей були гроші, щоб кожна українська родина, кожен громадянин могли собі дозволити купити дивовижної краси вишиванки», — поділилася враженнями координатор Харківського прес-клубу Людмила Доля.

Окрім Центру вишивки і килимарства, делегація побувала у студії радіо ReLIFE FM, де відбулась приємна та дуже цікава зустріч «колег по цеху». Журналісти ділились один з один досвідом, обговорювали робочі моменти, плани на майбутнє, в якій війна внесла корективи. Медійники зацікавилися проектом місцевого радіо Решетилівки і мали бажання вивчати досвід створення та розвитку FM-ки на прикладі ReLIFE.

Також гості ознайомилися з потужностями, територією та навчальною базою колиски робітничих професій на Полтавщині, побувавши у Решетилівському професійному аграрному ліцеї імені І. Г. Боровенського.

Людмила ДЯДЧЕНКО

Медиків громади відзначили почесними грамотами та подяками

Напередодні Дня медика, який традиційно відзначається в Україні в третю неділю червня, в області відбулося відзначення кращих представників професії.

Серед лікарів медичних закладів Полтавщини, які в цей нелегкий час пролікували сотні поранених військових і цивільних, вимушених

переселенців і жителів громад, Почесних грамот Полтавської обласної військової адміністрації удостоїли лікаря-терапевта Решетилівської центральної лікарні Сергія Сергійовича Пасько та лікаря загальної практики — сімейного лікаря Решетилівського ЦПМСД Марину Віталіївну Кордубан.

Щиро вітаємо та бажаємо легких трудових буднів та усіх життєвих гараздів медичним працівникам громади. Усім, хто нині стоїть на сторожі нашого здоров'я, щохвилини рятуючи життя в лікарняних палатах, операційних, військових шпиталях, окопах...

Юлія ГРИНЧЕНКО

Покровський дитсадок завоював призове місце на обласному етапі всеукраїнського огляду-конкурсу

Щороку Міністерство освіти і науки України проводить Всеукраїнський огляд-конкурс на кращий стан фізичного виховання в навчальних закладах системи освіти України у трьох номінаціях: «Кращі сільські заклади дошкільної освіти», «Кращі міські заклади дошкільної освіти», «Кращі заклади дошкільної освіти комбінованого типу». Конкурс проводився з метою підвищення якості навчально-виховного процесу, стимулювання педагогічних колективів до творчої роботи з фізичного виховання, популяризації здорового способу життя, поширення та впровадження кращого педагогічного досвіду роботи з фізичного виховання в дошкільних навчальних закладах.

Цьогоріч команда Покровського закладу дошкільної освіти ясел-садка «Барвінок» зайняла II місце в номінації «Кращі сільські заклади

дошкільної освіти» II (обласного) етапу Всеукраїнського огляду-конкурсу.

Віктор БЛОКІНЬ

У громаді з'явився новий патріотичний мурал

Вуличний стріт-арт у Решетилівці набирає популярності — нещодавно на перехресті вулиць Джерельна та Старокиївська з'явився новий патріотичний мурал. Безлика і неприваблива огорожа тепер привертає увагу перехожих та автомобілістів, змушує посміхнутися і гріє душу, бо ж ми — Українці.

Художній розпис виконали місцевий художник Володимир Григоренко та майстри виробничого навчання Решетилівського художнього ліцею Віта Козлова і Валентина Омельченко. Над ескізом їм допомагала працювати викладачка Решетилівської школи мистецтв Ольга Зозуля.

В образі муралу вдало поєднали танк, який символізує

нашу міць протистояння агресору, соняшники, сонце і символ миру — лелек. Присутня тут і душа Решетилівського краю — вишитий рушник — і слова Шевченка.

Над роботою художники працювали близько 5 днів. Матеріали їм надали у Решетилівській міській раді.

Можливо, скоро у нашому місті з'явиться ще навіть не один такий яскравий зразок вуличного стрітарту. Як розповів Володимир Григоренко, ідей вистачає. Треба лише обрати зручне місце, оскільки на нерівній, кам'янистій поверхні дуже важко працювати.

Юлія ГРИНЧЕНКО

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді сталося 2 надзвичайні події: 16 червня о 1:00 зайнялося побутове сміття поблизу Литвинівки, а о 16:00 цього ж дня загорілося несанкціоноване сміттєзвалище поблизу цього села.

Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

При Полтавській обласній раді планують створити музей окупації радянської доби

Голова Полтавської облради Олександр Біленький запропонував створити комунальний музей окупації радянської доби, щоб не руйнувати радянські пам'ятники, а зібрати їх в одному місці. Про наміри він заявив на останньому засіданні президії Полтавської обласної ради. На думку Олександра Біленького, музей доречно та раціонально буде розмістити на території Державного історико-культурного заповідника «Поле Полтавської битви» й таким чином ревіталізувати площу та приміщення установи.

«Я лише наведу своє бачення. Це місце не повинне бути ще одним закинутим і дотованим з бюджету музеєм у класичному розумінні. Навпаки — це має бути сучасний науковий, освітньо-культурний, молодіжний простір з можливістю вивчати історичний контекст радянської. Ключове слово — простір. Він має бути модерним, зручним і цікавим для молоді та сімейного відвідування. З залученням сучасних форм подачі матеріалу на кшталт

інтерактивних презентацій, QR-кодів із історичними довідками. З кава-пойнтами, можливістю перепочити та перекусити на місці. Який дозволить переформатувати історичний спадок нашої області, повертатиме нашу колективну проукраїнську пам'ять», — наголошує голова облради Олександр Біленький.

Ідея полягає у тому, щоб все, що є у громадах, пам'ятки та пам'ятники, зібрати у музей окупації радянської доби. Головне завдання музею — показати тоталітаризм радянщини та розповісти правду нащадкам.

«Головна теза: я не хочу, щоб ми займалися антипропагандою і єдиним завданням було поливати брудом радянський режим. Переконали: саме правда руйнує будь-яку пропаганду. Правда, яку підкріплює об'єктивне вивчення та висвітлення історії радянської/імперської окупації, її доступне викладення та першоджерела у вигляді тих же пам'яток і пам'ятників,

зібраних в одному місці. Щодо наповнення музею. Упевнений, що з цим труднощів не виникатиме. Не так давно у селі Харківці Миргородського району демонтували останній в області бюст Васілію Чапаєву. А скільки ще таких „цінних“ експонатів загубилися поза увагою?» — додає голова облради.

Зазначимо, що країни Балтії у минулому відчули, як це — бути частиною «братніх народів». Вони вже пройшли процес переосмислення своєї історичної пам'яті й мають успішні кейси реалізації подібних проєктів. Зокрема, існують музей окупації у Латвії, музей окупації та боротьби за свободу у Вільнюсі, музей окупацій у Таллінні. Окрім цього, працює Дім терору й у сусідній Угорщині.

Щодо музею окупації радянської доби у Полтаві, то відповідне рішення буде прийматися на сесії Полтавської облради, наступне засідання якої заплановане на початок липня.

Михайло ЧУБ

Запустили автобусний рейс Решетилівка—Говтва

Нещодавно запустили новий автобусний рейс з міста Решетилівка до села Говтва та у зворотному напрямку. Дні виконання рейсу: понеділок та п'ятниця.

«Збережіть собі важливі деталі: 09:20, 15:00 — відправлення автобуса з автостанції Решетилівки (вул. Шевченка, 5), 06:20, 10:20 — відправлення автобусного рейсу з села Говтва. Назва рейсу: Решетилівка—Говтва», — йдеться у повідомленні.

Маршрут руху автобуса: Решетилівка, Сені, Пасічники (центр), Фрунзівка, Дружба, Говтва. Дізнатися більше про графік руху на потрібний вам день, забронювати та придбати квитки можна за телефоном довідкової служби автостанції Решетилівки: (093) 792-04-09.

Віктор БЛОКІНЬ

У Решетилівці поновлюють дорожню розмітку

У місті стартували роботи з оновлення дорожньої розмітки. Роботу за допомогою спеціального пульвелізатора виконують працівники КП «Ефект» Решетилівської міської ради. Фарбу на проїжджій частині вже нанесли по коловому руху, що на перехресті вулиць Покровської і Старокиївської. Також

розпочали оновлювати пішохідні переходи в центрі міста. На черзі й інші вулиці. Близьче до навчального року комунальники планують нанести нову розмітку на пішохідних переходах, що поблизу навчальних та дошкільних закладів міста.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

На Полтавщині розпочали тестувати систему інформування про надзвичайні ситуації за допомогою операторів мобільного зв'язку

З 15 червня у Полтавській та Вінницькій областях розпочалося тестування нової системи оперативного інформування населення про надзвичайні ситуації за допомогою операторів мобільного зв'язку «Київстар», «Vodafone» та «lifecell».

Абонентам можуть надходити сповіщення про тестування, однак ніяких додаткових дій робити не потрібно.

Українці обрали ескіз для третьої «тематичної» марки у зв'язку з російським вторгненням в Україну

За тиждень до опитування долучилося понад 833 тисячі людей, з яких понад 766 тисяч — у «Дії». Ескізом до марки «Доброго вечора, ми з України» стане трактор, що тягне танк. Цей варіант обрали 41,2% учасників опитування.

На 2-му місці путін, якого зупиняє ЗСУ — 18,6%. 3 місце у воїна з KALUSH — 14,8%. 4 та 5 місце розділили гусак у полі з військовими та керамічний півник. За них віддали свій голос 13 та 12,5% відповідно.

Бійців, які перебувають у лавах тероборони Полтавської області, відправлятимуть у зону бойових дій

Про це повідомив начальник Полтавської ОВА Дмитро Лунін.

«Військовослужбовці тероборони області будуть залучатися до цього процесу і на інших територіях. Не можу говорити про кількість батальйонів, військовослужбовців та куди саме направлятимуть», — зазначив Дмитро Лунін.

10 червня Президент України Володимир Зеленський підписав закон, який надає можливість територіальній обороні виконувати завдання в районах ведення бойових дій. Документом встановлюється,

що виконання завдань територіальної оборони здійснюється на всій території України включно з районами ведення воєнних (бойових) дій.

Раніше визначалося, що виконання завдань тероборони здійснюється поза районами ведення бойових дій.

Рішення про виконання завдань територіальної оборони в районах ведення бойових дій ухвалюється головнокомандувачем Збройних сил України.

Українські посвідчення водіїв тепер адаптовані до документів ЄС

Щоб отримати європейський документ, старе посвідчення необхідно обміняти у сервісних центри МВС. Наразі замість піктограм, приміром, окулярів, на посвідченні водія розміщені коди, що теж використовуються в європейському водійському посвідченні. Також у посвідченнях водія є відмітка про складання практичного іспиту на авто з автоматичною коробкою передач у вигляді коду «78». Отже, якщо ви хочете мати європейський документ, обміняйте своє старе посвідчення у сервісних центрах МВС. Для обміну посвідчення водія необхідно надати: паспорт, копія ІПН, посвідчення водія.

Зі шкільної програми в Україні викреслено всі твори, написані російськими та радянськими письменниками

За рішенням Міністерства, вивчати більше не будуть: всі праці Пушкіна, Лермонтова, Достоевського, Толстого, Тургенєва, Некрасова та Булгакова; байки Крилова, розповіді Чехова та Короленка, «Бабин Яр» Кузнецова та «А зорі тут тихі» Васильєва; «Ревізор», «Ніс» та «Шинель» Гоголя та інші.

Решетилівський художній ліцей запрошує на навчання

З 14 червня розпочала свою роботу приймальна комісія Решетилівського художнього професійного ліцею!

У закладі чекають на абітурієнтів кожного дня! Майстер класи та екскурсія закладом — приємний бонус.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

У ЦКД «Оберіг» діє виставка дитячих малюнків

«Мрія дитини — мир в Україні» — таку назву має виставка, яку відкрили у виставковому залі Решетилівського ЦКД «Оберіг».

Експозиція сформована з дитячих малюнків, у центрі уваги маленьких решетилівців дорослі бажання. Вони не про розваги і подорожі, смаколики та подарунки. Всі роботи пронизані бажаннями миру, перемоги України над окупантом, у них — велика віра в ЗСУ, відданість

до всіх захисників, любов до неньки-України.

На виставці представлені малюнки діток віком від 3 до 15 років.

Під час відкриття експозиції своє захоплення дитячою творчістю висловили директор Решетилівської школи мистецтв Володимир Плюта та спеціаліст міського відділу освіти Леся Пустяк.

Роздивитися роботи прийшло чимало жителів та гостей

міста. До їх уваги також звучали твори учасників конкурсу віршів «Нам потрібне мирне небо»: Анастасії Олюхи, Софії Кузьменко та Софії Соколенко. Чудові патріотичні пісні на заході виконали Альона Понітайкіна, Дана Давиденко і фольклорний ансамбль «Живий звук» (керівник Людмила Гончар) дитячої школи мистецтв.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У Решетилівці відбувся благодійний турнір на підтримку ЗСУ

19 червня у Решетилівці відбувся благодійний турнір з мініфутболу серед команд громади на підтримку Збройних Сил України. Загалом участь у змаганнях взяли гравці 7 команд — «Говтва-1» (Решетилівка), «Говтва-2» (Решетилівка), «Легіон» (Мушти), «Ветерани АТО» (Решетилівка), «Лиман-2» (Лиман-2), «Патріот» (Решетилівка), «Ліцей» (Решетилівка).

Команди грали у двох групах «А» і «Б». Ті, що у запеклій боротьбі посіли 2 місце змагалися за третє. А ті, що здобули першість змагалися між собою за «срібло» та «золото» благодійного турніру з мініфутболу. Так, у підсумку переможцем

змагань стала «Говтва-2», на другому місці «Ліцей» (Решетилівка), третю сходинку вибороли гравці команди «Говтва-1» (Решетилівка).

Грошові внески від кожної команди спрямують на потреби наших земляків, які захищають країну від російського агресора. Загалом під час благодійної спортивної ініціативи вдалося зібрати 7 650 гривень.

Враховуючи запит від нашого земляка Сергія Іванця, який прохає придбати для нього та його побратимів тепловізор для виконання бойових завдань, волонтери нашого міста вирішили ці кошти спрямувати на цей збір.

Вартість викупленого за кордоном тепловізора складає 34 414 грн. З необхідної суми разом вже вдалося зібрати близько 24 тис. грн. Для закриття збору залишається зібрати ще 10 тис. грн.

У Решетилівському волонтерському центрі прохають долучитися до збору всіх, хто має таку змогу. Картка для збору незмінна:

4441 1144 5667 6665.

Також у неділю, 26 червня, о 17 годині на стадіоні «Колос» відбудеться благодійний матч між учасником обласної першості «Динамо» (Решетилівка) та минулорічним чемпіоном громади з футболу «Колос» (Демидівка).

Юлія ГРІНЧЕНКО

У Лобачах для дітей організували майстер-клас

Настав період літніх канікул, тож у дітей є вільний час відкривати нові захоплення та весело проводити дозвілля. Минулого тижня у Лобачівській сільській бібліотеці-філії провели майстер-клас для дітей під назвою «До нас завітало літо». До заходу приєдналися кілька місцевих хлопчиків та дівчаток.

Талановиті діти у бібліотеці створили різноманітні поробки із паперу, потім цими виробами прикрасили приміщення сільської бібліотеки, щоб ними милувалися користувачі та гості книгозбірні.

Традиційно у сільських бібліотеках влітку для дітей організовують різні заходи,

зокрема, відкриті читання, майстер-класи, щоб заохочувати учнівську молодь до корисного та змістовного дозвілля, а також прививати любов до книги.

Віта ШАФОРОСТ

У Решетилівці відбудеться відкрите тренування із орієнтування

У неділю, 26 червня, у місті планують провести відкрите тренування зі спортивного орієнтування на заданій дистанції. Організатори — Відокремлений підрозділ Федерації спортивного орієнтування в Полтавській області та Решетилівський центр туризму. Старт — з 12:00. Початок реєстрації — 11:30. Місце проведення — спортмайданчик біля Решетилівського професійного аграрного ліцею. Місцевість — мішаний (переважно хвойний) ліс,

гущавина, заболочені місця, дрібний рельєф.

Реєстрація триває через спеціальну електронну платформу та безпосередньо через Решетилівський центр туризму до 24 червня.

Також організатори тренування наголошують, що усі учасники повинні бути одягнені у закритий одяг, дітям бажано брати із собою головні убори чи бандани, обов'язково підтримувати водний баланс.

Михайло ЧУБ

Футболісти Бутенківської громади та Решетилівки провели благодійний матч на підтримку ЗСУ

Нещодавно у селі Бутенки відбувся благодійний матч з футболу, метою якого був збір коштів на підтримку Збройних Сил України, в якому взяли участь команди «Альтаір» (Бутенки) та «Динамо» (Решетилівка).

«На цей матч були запрошені вболівальники та наші захисники. Публіка побачила видовищний та цікавий матч. Всі охочі могли долучитися до благодійного збору на нашу армію. У перерві між таймами

на глядачів чекав музичний виступ від місцевих артистів. Матч команди провели без голів, на потреби ЗСУ було зібрано 6 тисяч гривень», — йдеться у повідомленні організаторів матчу.

Кошти, які зібрані на благодійних спортивних заходах, були витрачені для закупівлі інвентарю для наших воїнів, які захищають нашу країну від російського агресора.

Віктор БІЛОКІНЬ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Валентина КАЛЕНЧУК: «Вимушені переселенці, які оселилися у Хрещатому та Калениках, шукають роботу і допомагають громаді»

Перший термін на посаді старости — ще те випробування. Проте Валентина Каленчук «курс молодого бійця» долала завзято, адже мала потужну підтримку в особі мешканців Калеників та Хрещатого, котрі її на цю посаду й «засватали». Але після 24 лютого питання про труднощі першого «старостинського» року — ніби з іншого життя, з паралельної реальності. Бо чоловік пані Валентини, колишній атовець, нині рие окопами поля на Херсонщині, де до того два роки поспіль допомагав таким самим хліборобам жнивати. Самій Валентині Каленчук замість питань земельних доводиться вирішувати проблеми з підключення закинутих будинків до газо- та електропостачання, аби поселити там харків'ян, що втікають від війни. Дбати не лише про благоустрій, а й про патрулювання вулиць, збір допомоги для захисників і вимушених переселенців. Цим живе вся Калениківська громада — працює, волонтерить, дає прихисток і вірить в нашу Перемогу. Про це ми говорили і з Валентиною Каленчук.

— Питання ніби з іншого життя та все ж: що здавалося складним у перший рік роботи старостою і як налагоджували співпрацю з міською радою та міським головою Оксаною Дядюновою?

В. К.: Звикати справді було складно. Адже робота з людьми — не з легких. Потрібно шукати спільну мову і порозуміння, а люди різні, як і характери. Проте односельці підтримували, вдячна нашому діловому Олені П'ятасі — вона великий молодець, у всіх питаннях. З Оксаною Анатоліївною насправді працювати комфортно. Вона вислухає, піде завжди назустріч. Якщо потрібно вирішити нагальне питання — зателефоную, поговоримо, вона завжди дасть слушну пораду.

Справді складним було земельне питання. Навіть незважаючи на те, що ми доєдналися до міської громади одними з перших, якщо брати до уваги інші сільські ради колишнього району. І земельний аудит у населених пунктах колишньої Калениківської сільської ради теж було зроблено. Але питання щодо виділення землі деякі депутати таки гальмували. Я була навіть образилася, коли якось сказали, що йдеться про самозахвати. Насправді це не так. Самовільне захоплення — це коли у нас тут навесні один виїхав і розорав собі два гектари. Люди ж намагалися легалізувати ділянки, що їх сільська рада виділяла ще наприкінці 90-х років. Місцеві мешканці ними користувалися по 20 років і більше. Просто не поспішали

оформляти — не було часу, аби займатися документами, не було грошей. І попередній землевпорядник, який працював у сільській раді, говорив: та не спішіть, та кому вона потрібна, та хто її у вас забере. А потім прийшов Держгеокадастр — і земля знадобилася, людські ділянки почали віддавати невідомо кому. Тому всі й почали оформляти свої наділи.

— Та ранок 24 лютого навіть актуальне для села земельне питання зробив дріб'язковим. Яким вам запам'ятався перший день повномасштабного вторгнення?

В. К.: Того дня прокинулася рано (ми ж ще тримаємо господарство), пішла корову доїти. Почула, як щось далеко бахає. Тут із будинку вискочив чоловік — подруга телефонувала із Зінківського району. Плаче у слухавку: «Валю, в нас почалася війна. Обстріляли Миргород!» Вона плаче, я теж. Не пам'ятаю, як доїла корову, швиденько зібралися і поїхали в Решетилівку — міський голова зібрала всіх на 8-у ранку на екстрену нараду. Фактично того дня ми збиралися тричі. Повернулася з Решетилівки, разом із Оленою П'ятахою почали збирати людей: до того формували штаб оборони, котрий існував на папері, проте якраз став у нагоді. Підняли всі списки, хто за що відповідає, перебрали всіх, хто в громаді військовозобов'язаний. Люди пішли по дворах сповіщати, кому потрібно 25 лютого з'явитися у військкомат. Зранку наступного дня зібрали всіх біля сільської ради, зателефонували до керівника апарату міської ради Максима Лисенка — він нам допоміг із автобусом, яким до центру комплектації і привезли чоловіків.

— Патрулювання та охорону правопорядку в селах старостинського округу теж організовували?

В. К.: Обов'язково. За патрулі відповідав Володимир Новохатка. Він колишній «афганець», працює фізруком у школі

в Калениках. До того ж очолює мисливське товариство «Фазан». Так що він допоміг зібрати самооборону у Калениках та Хрещатому. Всі разом колотили бандерівське смузі. У Калениках встановили сирену, котра у випадку повітряної тривоги гуде на всю округу, її навіть у Сухорабівці та Шилівці чують. У Хрещатому також спробували адаптувати автомобільну сирену, проте вона так часто ламається, що відмовилися від спроб постійного ремонту. «Варили» сталеві їжаки, зі сторони Паненок підготували підручні «перешкоди» на узбіччях, аби при потребі швидко заблокувати дорогу.

“Люди приїхали зі справжнього пекла, потрібно було їм допомогти і створити комфортні умови для проживання. У нас у громаді переселенці сплячуть винятково за комунальні послуги.”

У перший же день почали збирати гуманітарну допомогу. Пункти для збору організували у Калениках у школі, у Хрещатому в будинку культури. Там також збиралися місцеві дівчата і жінки — різали тканину на маскувальні сітки. А ще збирали по селах тканину для пошиття чоловічої нижньої білизни — зателефонувала Леся Бабенко, сказала, що є така потреба. Так що заходилися збирати матеріали для заводу «Металіст», де організували пошив. Місцеві мешканки теж шили вдома — Валентина Каленчук, Наталія Олійник, Лідія Койнаш. Проїхалися по всіх місцевих рибалках, аби зібрати сітки. Ті й самі охоче несли снасті, прагнули стати в нагоді і внести свою лепту у плетіння маскувальних сіток для бійців на передову.

У Миколи Плахтія син працює в ДСНС, повідомив, що до Полтави в одну зі шкіл мали привезти мам із дітками. Закладу були потрібні дефіцитні матраци. Зателефонувала директору школи, та підтвердила потребу. Ми буквально за дві години організували збір: навантажили дві машини і повезли на Полтаву. Окрім матраців та постільної білизни привезли багато овочів, консервації, тушонку, яблука.

— Зрозуміло, що за ці майже чотири місяці кількість вимушених переселенців і географія місць, звідки вони втікали від війни, змінювалася. Та все ж, наскільки збільшилася ваша громада за рахунок мешканців інших областей?

В. К.: До нас переважно приїхали мешканці Харкова, Ізюма та Донецької і Луганської областей. Було в нас 79 переселенців. Проте це не повна цифра, адже чоловіки мешкають, не реєструючись. Зараз потроху починають роз'їжджатися, повертатися додому чи їхати далі за кордон. Не всі, звісно. Так що на сьогодні у нас 74 переселенці лишаються. Громада допомагала всім — люди несли і консервацію, і продукти, і речі. Хто до нас приїздив — намагалися поселити всіх. Звісно, були будинки закриті, де ніхто не мешкав. І найбільша проблема, як з'ясувалося, це підключити у такому будинку електроенергію. Їздила особисто в РЕС, телефонувала туди й перший заступник міського голови Інна Сивинська. Дійшли до Полтави, але підключити будинки, де відрізане світло, так і не вдалося. За винятком одного помешкання, котре електроенергію отримало завдяки зусиллям міської ради. Із забезпеченням газом проблем не було: особисто писала заяви на підключення. Бо люди приїхали зі справжнього пекла, потрібно було їм допомогти і створити комфортні умови для проживання. У обох селах — Калениках та Хрещатому — перевірили всі будинки, де можна було заселити людей, телефонували власникам. Не всі погоджувалися: хтось планував повернутися, інші родичів чекали з-під Харкова. Проте більшість йшла назустріч. У нас у громаді ніхто будинки не здає, переселенці сплячуть винятково за комунальні послуги.

— Пані Валентино, а є ті, хто планує лишитися у громаді, бо втратили через війну у рідному місті все майно? Можливо, шукають роботу, долучаються до життя громади?

В. К.: Є люди з Волновахи, котрі знають, що швидко повернутися не вдасться. Тому вже думають про те, як заготувати на зиму дрова. Телефонувала до

профільного заступника міського голови Юрія Невмержицького, він пообіцяв допомогти: на Онищенки якраз чистять узбіччя, так що вантажівку дров привезуть. Двоє хлопців із Ізюму, котрі мешкають у нашій громаді, вже знайшли роботу — один ветеринаром на свиноферму влаштувався, інший у Решетилівці ремонтує телефони. Так що по можливості вимушені переселенці, які оселилися у Хрещатому та Калениках, шукають роботу і допомагають громаді.

Так склалося, що до Калеників приїхали переважно літні люди, а от у Хрещатому більше молоді. Вона й долучається активно до життя громади. Для прикладу, Зоя Колосова приїхала у Хрещате до батьків, а разом із нею — родичі чоловіка та друзів. От вони мені допомагали прибирати біля ФАПу, на містку, на цвинтарі зарості вирубували. Раніше старим футбольним полем у Хрещатому опікувався мій племінник Петро Драюк, котрий загинув, захищаючи нашу країну. Він у Хрещатому організував заняття футболом, доглядав за самим футбольним полем. Цього року приїхав Денис Воронов, разом із місцевою молоддю допоміг встановити біля старої школи спортивний майданчик. Ще одна переселенка Ольга Альохіна у Калениках у будинку культури навчає самодіяльних артистів професійного співу — дає уроки вокалу.

— Традиційне запитання про проекти та плани, які зупинила війна?

В. К.: Їх у нас було чимало. Насамперед планували біля будинку культури облаштувати сквер — поставити лавки, встановити ліхтарі і посадити магнолії. У Калениках є церковна площа. Сам храм давно знесли, проте й зараз люди збираються на цьому місці на великі релігійні свята, щоб освятити яблука тощо. Розмови про відновлення храму, або хоча б маленької каплиці давно точилися. Переговорили з цього приводу із Оксаною Анатоліївною. Бо бачила, що у Зінківській громаді таку капличку поставили коштом бюджету участі. Тож і обговорювали із міським головою, як нам можна було і собі з таким проектом зайти на конкурс. Обговорювали також ремонт дороги, що йде із Сухорабівки, — вулиця Світанкова у нас дуже розбита. Торік там поклали чималий шмат нового асфальту, потрібно було доробити дорогу, бо саме нею їздить автобус, котрий возить дітей до школи із Сухорабівки. Дорога була у планах міської влади, і її зробили б і довели б до ладу, аби не ця клята війна.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ТИЖДЕНЬ ВИСОКОЇ ДИПЛОМАТІЇ НА ВІЙНІ, або Що привезли до Києва чотири європейські мушкетери, один британський лорд і як російський диктатор зловив облизня і ляпасів

«Вони їхали-їхали — й нарешті доїхали» — отак коротко можна описати епопею із приїздом до Києва головних героїв та новотворів в українській мові президента Франції Еммануеля Макрона та канцлера Німеччини Олафа Шольца. На гострий язик українців обидва лідери старої Європи потрапили не без причини. З Макрона відверто кепкують через марні, проте вперті й постійні телефонні дзвінки до путіна й спроби зберегти обличчя кремлівському упиру. Ну, а Шольца піднімають на кпини й троять за порожні обіцянки надати Україні важку зброю. Варто згадати хоча б допис посла України в Німеччині Андрія Мельника, котрий опублікував на своїй сторінці у *Twitter* фото равлика із патроном на спині і підписав «Німецька зброя для України вже в дорозі», натякаючи на темпи постачання озброєння.

16 червня вони прибули до Києва потягом. Причому не вдвох, до компанії також доєдналися прем'єр-міністр Італії Маріо Драгі та президент Румунії Клаус Йоханніс. Візит без мемів теж не обійшовся. Українці жартували з приводу історичного фото Макрона, Шольца та Драгі у спецвагоні Укрзалізниці — наліпили

з нього купу «фотожаб». Проте самим героям мемів було не до жартів, коли завітали зранку, до зустрічі із президентом Володимиром Зеленським, у спаплюжений росіянами Ірпінь. Як то кажуть, фото чотирьох очільників європейських країн промовистіші за сотні слів. Хоча слів європейцям теж не бракувало і їхня риторика після побаченого відчутно змінилася. Після відвідин Ірпеня канцлер Німеччини заявив, що він вражений безглуздою та жакливою жорстокістю окупантів. За його словами, цьому слід покласти край. «Насильство є жакливим і безглуздом: в Ірпені зруйновані житлові будинки, зруйноване ціле місто, а не військова інфраструктура, постраждали безвинні мирні жителі. Це дуже багато говорить про жорстокість жакливої загарбницької війни, яку росія веде дуже брутально та без жодної поваги до людських життів», — підкреслив Шольц. Президент Румунії Клаус Йоханніс після побаченого в Ірпені закликав притягнути російських окупантів до відповідальності. «Немає слів, аби описати немислиму людську трагедію і жакливі руйнування, які сьогодні ми побачили в Ірпені. Я рішуче поновлюю свій заклик, аби усіх російських злочинців

притягнули до відповідальності відповідно до міжнародного кримінального правосуддя, яке Румунія повністю підтримує», — наголосив Йоханніс у *Twitter*.

Прем'єр-міністр Італії Маріо Драгі під час візиту до Ірпеня запевнив, що Україна отримає допомогу для відновлення зруйнованої росіянами інфраструктури. Президент Франції Еммануель Макрон у соціальних мережах навіть опублікував допис українською мовою після відвідин Ірпеня. Після побаченого він наголосив, що Україна повинна перемогти у війні з Росією. «Ірпінь в Україні. Ми бачили спустошене місто і сліди варварства.

А також героїзм українців, які зупинили російську армію, коли вона йшла на Київ. Україна чинить опір. Вона має бути здатною перемогти», — написав Макрон на своїй сторінці у *Facebook*.

Далі були перемовини із Володимиром Зеленським у столиці, спільна прес-конференція для ЗМІ. Поважні гості розвіяли побоювання українців і заяви деяких зрадоловів про те, що вони привезли до України ледь не «Мінськ-3» і змусять поступитися путіну. Цього не буде. Макрон, відповідаючи на запитання журналістів, зауважив: «Умови переговорів та формат визначатимуться Україною. Німеччина

та Франція не будуть переговорниками за спиною України, не вимагатимуть поступок. Цього немає, і не буде. Ми будемо вимогливим посередником, але не вимагатимемо поступок». Маріо Драгі підтримав французького колегу, додавши, що мир має бути встановлений на умовах України. Ну, а злочини проти українського народу повинні бути ретельно розслідувані й покарані.

До слова, окупанти й цього разу собі не зрадили: щонайменше двічі за час візиту ганяли лідерів чотирьох європейських країн до укриття — через загрозу ракетних ударів у Києві оголошували повітряну тривогу.

Стратегічна витривалість для України від Британії

Не встигли, як то кажуть, охолонути свіжі меми із світлини, де Макрон тисне руку Зеленському і щось говорить на вухо, як столиця зустрічала наступного важливого гостя. Напередодні власного дня народження до Києва приїхав прем'єр-міністр Великобританії і добрий друг України Борис Джонсон. Приїхав традиційно несподівано й без попередження. У п'ятницю прем'єр-міністр Великої Британії мав виступати перед парламентарями й бізнесменами у Донкастері, але в останню хвилину скасував свій візит, натомість вирушив до Києва. Попри публічну частину відвідин Києва, у рамках котрої Джонсон із Зеленським побували у Свято-Михайлівському Золотоверхому монастирі та відвідали виставку знищеної російської військової техніки на Михайлівській площі, була й неопублікована, проте надзвичайно важлива частина. Так, Борис Джонсон запропонував

запустити масштабну програму навчання українських військових. Кожні 120 днів підготовку має проходити 10 тисяч українських воїнів. Вишкіл кожного солдата триватиме три тижні, за які українські бійці опанують навички перемоги в боях на передовій, основи медичної підготовки, кібербезпеки та тактики протидії вогневого захисту. Певно, що навчання проходитиме поза межами України через безпекову ситуацію у країні. Якщо цю програму вдасться реалізувати, вона стане наймасштабнішим проектом іноземного навчання українських військових за часи незалежності.

Другим важливим моментом стала попередня згода Великобританії надати Україні сучасні системи протиповітряної оборони. Партнери також мають збільшити обсяги постачання нам важкої зброї. «Ми обговорили поточну ситуацію на передовій: на сході, на півдні

нашої держави. Я вдячний за розуміння наших збройних потреб. Це також дуже важливо. Зокрема, говорили про необхідність збільшити постачання важкої зброї», — розповів після перемовин Володимир Зеленський. Говорили лідери двох країн і про поставки пального до України, аби подолати його дефіцит, та сприяння у розмінуванні територій.

«Я дуже радий повернутися і пересвідчитися, що життя повертається на вулиці, у ресторани тощо. Місто зараз значно живіше, ніж кілька тижнів тому, коли ми пішли на прогулянку, — зауважив Борис Джонсон під час візиту до Києва. — Ми приїхали, аби надати вам стратегічну витривалість, яку ви потребуєте. Ми посилюємо санкції проти режиму путіна, ми зробимо все можливе, аби зміцнити дипломатичну коаліцію підтримки по всьому світу», — пообіцяв Джонсон.

ВІЙНА

Ляпаси від Казахстану й Литви

Росіянців від новин про візит до Києва європейських лідерів корчило й судомило, як лихого від ладану та святої води. На євровізитерів сусіди відповіли так званим міжнародним економічним форумом у Санкт-Петербурзі. Про його «поважних» гостей із терористичних держав ми вже згадували у попередньому

випуску. Насправді замість триумфу ВВП, останній отримав серію ляпасів у прямому ефірі та поза лаштунками заходу. Як то кажуть, біда прийшла, звідки не чекали — від так би мовити партнера по ОДКБ. На форму у Пітері у присутності путіна справжній демарш влаштував президент Казахстану Касим-Жомарт Токаєв.

На головній сцені пітерського форуму він у вічі путіну заявив, що його країна не визнає незалежності так званих ЛДНР, які вважає квазідержавами. Як слушно зауважують експерти, це не лише позиція Казахстану, а фактично «чорна мітка» від Китаю. Окрім того, Токаєв нагадав кремлівському карлику, що за часів радянського союзу, Україна була не лише житницею, а й кузницею кадрів. Бо кращі управлінці країни рад були родом саме з України. Кажуть, що путін цими заявами був шокований. Добила диктатора позиція Казахстану ще й щодо санкцій, запроваджених світовим співтовариством проти росії-агресорки. Їх Токаєв не збирається порушувати, про що й заявив у інтерв'ю одному з російських телеканалів. Путін образився — і помстився: росія

призупинила відвантаження казахстанської нафти у порту Новоросійськ на узбережжі Чорного моря. Офіційна причина — роботи з розмінування торпед і мін часів Другої світової війни, що не розірвалися. Влада Казахстану у відповідь заблокувала на своїй території 1700 вагонів з вугіллям, який транзитом доставлявся до Росії. Все — у рамках дотримання антиросійських санкцій, запроваджених Євросоюзом.

З цієї ж причини росія отримала ще одного ляпаса, цього разу від Литви. Та фактично заблокувала російський Калінінград, заборонивши транзит товарів до цього міста через свою територію. Заборона стосується залізничних та автоперевезень та виконується в рамках директив Європейської комісії. Фактично

йдеться про виконання санкцій, які були накладені на уряд путіна. У списку санкційних товарів вугілля, метал, цемент, деревина, будівельні матеріали та високотехнологічні вироби. Росіяни у відповідь заявили, якщо «ЄС негайно не виправить ситуацію, то у рф буде розв'язано руки для вирішення питання будь-якими способами». Тобто почали традиційно бряцати зброєю, влаштувавши навчання військового флоту.

Проте у цій всій історії є одне «але». Сил на війну на два чи навіть три фронти (це якщо путін розкриє ротяку не лише на Литву, а й на Казахстан) у доблесної «другої армії світу» не лишилося. Вона майже вся у покришеному й пошматованому вигляді застрягла, мов цукерка-іриска в зубах ЗСУ.

06-16-2022 Thu 12:59:20

Про небезпечні для життя херсонські курорти і задимлення на вкрадених газодобувних платформах

Путіна часто порівнюють із Гітлером. Проте гер Гітлер на передову східного фронту їздив, аби знати стан справ. Навіть у Полтаві бував. Ще рік тому екскурсоводи вам показали б балкончик, з якого виступав фюрер у 1942 році (його демонтували через аварійний стан). На відміну від глави німецького рейху, очільник рейху російського на фронт не їздить і реальних справ на передовій не знає. А з бункера не видно те, що бачив Володимир Зеленський під час поїздки на фронт минулого тижня на передову — у Миколаїв, Лисичанськ та на Херсонщину. От на півдні у приціл з позицій українських бійців вже добре видно Херсон. До нього нашим лишилося трохи більше 10-ти кілометрів.

Місто не просто з нетерпінням чекає на деокупацію, а й чинить спротив російським загарбникам. У Херсоні щодня з'являються промовисті листівки мовою окупанта на кшталт «Поздно

бежать. До Ростова 500 км, до ВСУ — 10 км». Херсонські партизани не дають спокою рашистам, котрі примудрилися до окупованого міста поприховити навіть свої родини й поселити їх у квартирах херсонців. Думають, що буде все так безтурботно, як у Криму у 2014-му? Ну-ну. Курортне місто не таке гостинне, як анексований півострів. От днями фсб-шники, що відпочивали у ресторанчику на набережній і топтали український шашлик, отримали рахунок... автоматною чергою.

Двох невічливих і галасливих відпочивальників «задвухсотили», третього відправили на лікарняне ліжко до Криму.

Неспокійно і в акваторії Чорного моря. Днями на Зміїному вибухало й палало все рашистське ракетне та протиракетне начиння, котре звозили на острів, готуючи плацдарм для ударів по Одесі. Таке ж задимлення виникло у Чорному морі за 70 кілометрів від Одеси, де на газодобувній платформі стояли так звані «вишки Бойка». Рашисти віджали їх ще у 2014 році разом із Кримом, розгорнули там ППО, встановили начиння для радіолокаційної розвідки, поповнили сили газовиків військовими. А в понеділок, як хитро жартують наші ЗСУ, на платформі хтось невдало покурив і викинув недопалок. В результаті «бавовна, задимлення» — і рашисти два дні не можуть загасити пожежу, із понад ста працівників та військових врятували лише 21. Решту шукають. Дулю вам, а не український газ!

До речі, про Херсон. На початку цього тижня віцепрем'єрка Ірина Верещук закликала місцевих мешканців виїздити із області через окупований Крим. Мета проста — вберегти власні життя, а заодно полегшити ЗСУ деокупацію Херсонщини.

Нарощуємо обороноздатність, тестуємо нові технології

Минулого тижня знову прилетіло Кременчуку. Рашисти спрямували у промислове серце Полтавщини 8 ракет. З них шість поцілили у нафтопереробний завод, котрий і так не працював після попередніх ракетних ударів. Решта знову полетіла у ТЕЦ. Як повідомив голова ОВА Дмитро Лунін, НПЗ і ТЕЦ за час повномасштабної війни зазнали найбільших атак і руйнувань серед усієї інфраструктури Полтавщини.

Тож, хоч наша область і знаходиться у глибокому тилу, нарощувати оборонні потужності не припиняє, як і підтримувати наших захисників у різних підрозділах ЗСУ та тероборони. Днями голова обласної ради Олександр Біленький відправив на передову 27 цифрових радіостанцій Motorola. Як зауважив, їх передали тим, кому вони найбільше потрібні. «Наші військові повинні бути на голову вище оснащені, ніж ворог», — прокоментував Олександр Біленький. Закупівля рацій стала можлива завдяки підтримці народного депутата Олега Кулініча та колег по обласній раді — Ігоря Проця та Олександра Олексенка.

Ще 300 засобів зв'язку передали землякам, котрі охороняють спокій мешканців громад області у лавах ДФТГ. Наші оборонці з цих підрозділів також отримали і новеньку форму, закуплену коштом обласного бюджету. Йдеться про понад 2 тисячі комплектів. Як прокоментував Дмитро Лунін, у комплект входить кітель, штани, дві футболки та термобілизна. Все високої якості та сертифіковане.

Війна — час, аби дбати не лише про безпеку, а й про охорону здоров'я. У випадку Полтавщини вона лише прискорює реформування та впровадження

сучасних технологій. Цього разу йдеться про апробацію на теренах області іспанської системи телемедицини. Представники обласної влади не лише зустрічалися із командою іспанської платформи *Help to Ukraine*, а й отримали для тестування кілька телемедичних боксів *Homedoctor*. Цей пристрій дає змогу лікарю дистанційно, а пацієнту самостійно проводити базові дослідження: вимірювати температуру, тиск, сатурацію, робити ЕКГ, дослідження вух, горла, носа, шкіри. Цим обладнанням дуже легко користуватися, воно добре підходить для жителів віддалених районів — потрібен лише Інтернет та смартфон. *Homedoctor* став популярним

в Іспанії під час пандемії ковіду, нині такими пристроями користуються понад 70 тисяч іспанських родин. Й українським вони також не завадять.

Війна не спинить життя. Бо попри тривоги і прильоти, полтавці закохуються, одружуються, народжують нових українців. Лише минулого тижня в області було зареєстровано 290 шлюбів, на світ з'явилися 172 малюка. І єдине побажання для них — аби вони росли у мирній, вільній і незалежній європейській Україні.

Настя ТОПОЛЯ

НОВИНИ / РЕТРОСПЕКТИВА

Військовим із Харківщини вчергове передали допомогу від громади

Минулого тижня черговий гуманітарний вантаж жителі Решетилівської громади відправили захисникам на передову. Серед зібраного — продукти харчування, одяг та домашні смаколики від решетилівських господинь.

«18 червня було доправлено зібрану допомогу, а саме випічку і продукти, а також дитячі малюнки нашим військовим хлопцям на Харківщину. Дякуємо кожному, хто нам допомагає. За

випічку, печиво, солодоші спасибі колективу школи села Покровське, Сніжані Степановій і Аліні Бодні з міста Решетилівка, також дякуємо за смаколики Євангельським Християнам Баптистам з міста Решетилівка. Олі Яреско за постійну допомогу, дякуємо Аліні Перепелиці та Наталії Бігун за надані смаколики, за тушонку і білизну для поранених хлопців дякуємо Анастасії Пилипенко, Дмитру Федаку, дівчатам зі

швейного цеху з Решетилівки. За всі малюнки дякуємо нашим діткам, ви найкращі! Дякуємо всім вам! Разом ми сила», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Із перших днів війни небайдужі жителі громади готові невтомно працювати, щоб військові відчували підтримку та не втрачали віру у якнайшвидшу нашу перемогу.

Михайло ЧУБ

У місцевій кав'ярні триває збір малюнків для наших захисників

Щотижня жителі Решетилівської громади направляють гуманітарну допомогу нашим військовим, які зараз у зоні бойових дій. Незабаром для наших захисників волонтери направлять черговий вантаж, містян просять доєднатися та допомогти у зборі своєрідних оберегів.

«Шановна спільното! Наступного тижня планується відправка посилок захисникам зі 113 ОБРТО, які захищають нас на сході. Наразі не вистачає найголовнішого — нашої з вами підтримки у вигляді дитячих

малюнків, листівок або навіть поробок (браслетики, нагрудні стрічки тощо). Хлопцям дуже важливо знати, що ми разом і підтримуємо їх», — йдеться у повідомленні.

Залишити «пошту» військовим можна у кав'ярні «Агорта Resh» за адресою вулиця Покровська, 3. Збір триває до 24 червня.

Окрім цього, у кав'ярні у продажі є патріотичні автомобільні ароматизатори. 50% з продажу яких буде передано на волонтерство.

Віта ШАФОРОСТ

Два Івани Петруні: за крок до звання Героя...

22 червня в нашій державі відзначали День скорботи і вшанування жертв війни в Україні. До цієї дати ми розповімо вам історії двох наших земляків із села Демидівка, гвардії полковника, артилериста Івана Дем'яновича Петруню та гвардії полковника, льотчика Івана Устиновича Петруню. Ці два тейки мали цілком заслужено отримати звання Героїв, та через певні обставини так і не одержали справедливого визнання.

Іван Дем'янович Петруня народився 25 грудня 1908 року (за іншими даними — 15.12.1907 року) в селянській родині. У 1922 році закінчив 6 класів неповної школи. З дитинства мріяв стати військовим, і мрія здійснилася. Із жовтня 1929 року — він курсант полкової школи 223 стрілецького полку Українського військового округу (УВО). Через рік його призначають командиром відділення. Із травня 1930 по лютий 1931 року — він помічник командира взводу у Ямпільському укріпленні. У лютому 1932 року він стає курсантом Одеської артилерійської школи УВО і 1936-го отримує на петлицях два лейтенантських ромба.

3 травня 1936 року лейтенант Іван Петруня — командир взводу 56 корпусного важкого артилерійського полку (КТАП) у Київському особливому військовому окрузі. Через

Іван Дем'янович Петруня

два роки він вже командир штабної батареї. Іван Дем'янович швидко просувається по службі і в 1940 році він вже командир батареї та начальник полкової служби.

Напередодні німецького вторгнення, в 1941 році він отримав військове звання капітан та в грудні став командиром дивізіону у 229 КАП, в 1942 році вже майор. У 1943 році він стає заступником командира 69 пушечно-артилерійського полку. А далі і командиром.

9 лютого 1944 року Івану Дем'яновичу присвоєно звання полковника, а з 8 червня він командир 40-ї гв. пушечно-артилерійської бригади. У липні 1944 року бригада була перекинута по залізниці до м. Горохув, а 13 липня у складі 3-ї гв. армії 1-го Українського фронту, вела наступальні дії у напрямку Горохув-Сокаль-Замостя-Сандомир і форсувавши річку Вісла оволоділа містом Сандомир.

Іван Устинович Петруня

На Сандомирському плацдармі бригада займала оборону аж до січня 1945 року. У лютому під час наступу на Кабенському плацдармі приймала участь у взятті міста Глогау.

16 квітня частини 3-ї гвардійської армії успішно форсували річку Нейсе і вийшли на рубежі підготовки наступу на Берлін. В цей період бригада вела бої за звільнення від нацистів міст Форст, Котбус, Любен, Хальбе. І вже 2 травня 1-й дивізіон бригади, переданий до складу 3-ї гв. танкової армії 1-го Українського фронту приймав участь у штурмі Берліна і першим відкрив вогонь по ньому.

Через 4 дні, 6 травня частини бригади вели бої за взяття м. Дрезден, почалася Празька наступальна операція. Оволодівши містом, бригада вела наступальні бої по заволодінню містами Катек, Вільсдурф, Новеместо,

Теплице-Шапе, Лоуні, Слані, а 9 травня бригада приймала участь в боях за звільнення міста Прага. За роки війни Іван Петруня був нагороджений багатьма орденами та медалями. У 1945 році командуючий артилерією Дзевульський представив І. Д. Петруню до звання Героя Радянського Союзу. Це подання було підтримане й вищим керівництвом. Але нагородна комісія Наркомату оборони вирішила по іншому, і замість звання Героя наш земляк отримав орден. Після війни Іван Дем'янович в травні 1946 року став викладачем артилерійських курсів удосконалення командного складу. 21 серпня того ж року був звільнений у запас по хворобі. Останні роки життя проживав на вулиці Пушкінській в м. Одеса. Помер Іван Дем'янович Петруня у 1986 році.

Іван Устинович Петруня народився 14 червня 1909 року. У фондах Решетилівського музею є лист нашого земляка-авіатора де він розповів історію власного життя. В 1929 році він був призначений Полтавським РВК до лав армії. Закінчив у 1931 році Качинську військову авіашколу авіаторів ім. А.Ф. Мясникова.

Після закінчення військового училища Іван Петруня та вся його група була направлена у Монінську важку бомбардувальну авіабригаду.

У військовій частині він літав на літаках Р-1, Р-5, Р-6, По-2, ТБ-1, ТБ-3, ДБ-3А, приймав участь у випробовуванні літаків у НІІ Туполева. В 1935 році приймав участь у Київських маневрах у якості авіатора. В тому ж році прилітав у рідне село Демидівка і катав на літаку односельчан. Перший політ він здійснив з Литвином Т. Е. та батьком Устимом Федоровичем. А у 1940 році став командиром авіаескадрильї.

Під час війни наш земляк брав участь у системі АДД (авіація далекої дії). Загалом за 30 років льотної служби він налітав 10 000 годин і виконав 12 000 посадок без аварій та поломок.

Іван Петруня за війну 1941–1945 рр. здійснив 199 бойових вильотів, лише одного не вистачило для отримання звання Героя. Він був нагороджений багатьма орденами та медалями. В 1960 році був звільнений із ВПС по вислугі років в званні підполковника і 15 років пропрацював на виробництві у профспілці Челябінського металургійного комбінату та інституті. Був головою Всесоюзного товариства винахідників та раціоналізаторів. Останні роки свого життя проживав у місті Запоріжжя на Україні. Помер Іван Устинович Петруня після 1978 року.

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Андрій ОЛІШЕВЕЦЬ: «Філософія „Гайдамаки“ не змінилися: це все ті ж товари українського виробництва, котрі пропагують українську ідею і підтримують український дух»

У світі мода на Україну, а в Україні мода на мілітарний стиль. Вимушена і фактично примусова — завдячуємо тому шаленому і безумному північно-східному сусіду. Разом із пікселем і військовими гаджетами у вжиток міцно увійшло слово «тактичний» як синонім зручного, зносостійкого і якісного — від одягу до шкарпеток та іншого екіпірування. Його й до повномасштабного вторгнення охоче «юзали» не лише спецпризначенці, а й рибалки, мисливці та прихильники активного відпочинку, нині ж — і поготів. Якісна військова амуніція — у дефіциті. А ще маємо потужну хвилю популярності української автентики, мистецтва, музики, книги. Особливо — після прийняття закону про заборону російських книг і російської музики у громадських місцях. То справжній бальзам на душу одному з наших героїв — власнику крамнички «Гайдамака» Андрію Олішевецю, котрий у рідній Решетилівці пропагує гарний смак на речі українських виробників — від сувенірних поштів до коміксів, прикрас і мілітарних гаджетів та девайсів.

Про решетилівських «соколів» і «Горлісовську чоту»

Російська пропаганда для внутрішнього споживача малює українського патріота темними фарбами. Для росіян, зокрема й тих, що прийшли нас денацифікувати, націоналіст — це стовідсотково нацист та ще й напевно наркоман, якщо вірити пугіну. Вимушені розчарувати, та ті, кого росіяни зазвичай називають націоналістами — це патріоти, люди вільні, сильні духом, освічені, підприємливі. Любові чи бодай поваги до росіян нема і, чого гріха таїти, вже й не буде. Любов до України в них — то обов'язкова опція за замовчуванням. Серед таких і наш земляк Андрій Олішевець. В очах путіна він точно «нацик»: власну крамницю назвав «Гайдамака», популяризує там все українське, де совок і лубок під заборону, а сувеніри — з «непристойними» для руського вуха, ока і язика словами та жартами. Мало того, він ще й входить до лав громадської організації «Сокіл». Про те, як Андрій Олішевець здійснив свою мрію й відкрив у рідному місті не просто сувенірну крамницю, а заклад, що популяризує Україну й український дух, ми вже розповідали.

Інша тема — це «Сокіл». Для російської пропаганди ця громадська організація так само нацистська. Воно вже й не дивує, бо за логікою нашого вічно п'яного сусіда все українське автоматично прирівнюється до нацистського. Організація, котра навчає не лише любити свою країну, а й боронити її у разі небезпеки від ворога, тим більше. У рідній Решетилівці амбасадором «Сокола» мав стати Андрій Олішевець, котрому запропонували створити місцевий осередок. Першим кроком став військовий вишкіл «Горлісовська чота», який у нашій громаді «Сокіл» влаштував на початку лютого. Тоді всі охочі могли не лише послухати лекцію зі зброєзнавства, а й навчитися поводженню із вогнепальною зброєю. Був і збір-розбір автомата Калашнікова, стрільба із пневматичної зброї, заняття з тактичної медицини. Разом із директором міського Центру туризму Павлом Мосієнком для особливо стійких та зятих провели майстер-клас зі спортивного орієнтування. Приблизно такі ж вишколи для підлітків, молоді та дорослих у ті останні мирні місяці проводили партії та громадські організації патріотичного спрямування. Ніби відчували, що незабаром знадобиться вміння тримати зброю в руках і накладати турнікети на рани.

«Насправді були розмови і передчуття того, що може початися повномасштабна війна, — зауважує Андрій Олішевець. — Як і неприємне, проте цілком логічне відчуття ще з 2014 року, що росія самим лише Донбасом не обмежиться й рано чи пізно піде далі, маючи на меті захопити всю країну. А в останні півроку розвідки країн-партнерів, тих же Сполучених

Штатів, попереджали про високу ймовірність вторгнення. Тому й були потрібні такі вишколи, аби бути підготовленим хоч трохи до найгіршого сценарію. Після вишколу з'явилися бажання — близько десяти молодих хлопців, старшокласників, котрі й стали першими решетилівськими «соколами». Ми в ДЮСШ домовилися про відвідування секції боксу, провели декілька тренувань, вивчали автомат, проводили стрільби. Але потім почалася війна — і все закінчилося».

«Подивився новини — і пішов у військкомат»

Ранок 24 лютого застав Андрія вдома. Він прокинувся від телефонного дзвінка: телефонували з автошколи, де тоді саме навчався, — відмінили чергове заняття. Сказав собі «Ок», та ніхто не пояснив, чому саме занять не буде, а хлопець не допитувався. Відмінили то й відмінили. Далі наступний дзвінок — ще одну зустріч скасували. «Аж занадто багато дивних збігів на один ранок, підозріло. Подивився новини — а там на всіх каналах одне повідомлення: «Війна!» «Що робив далі?» — перепитує Андрій і відразу відповідає: «Подивився новини — і пішов у військкомат, зараз несу службу в роті охорони при військкоматі. А як інакше?»

Про службу багато не говорить: всі подробиці потім, після нашої перемоги. Стояли з колегами на блокпостах і в караулах. На запитання, чи доводилося кого підозрілого зустрічати, Андрій відповідає із посмішкою, що на той момент

настрої у всіх були панічні, давався взнаки потужний стрес, тож підозрілими здавалися всі. Заспокоює, що диверсантів, на щастя, не довелося ловити у рідній громаді. Безпілотники до Решетилівки теж не долітали, а от ракети над рідною громадою у перші дні вторгнення бачив часто. Нині багато знайомих і однолітків Андрія, тим більше побратимів по «Соколу» боронять нашу країну в різних підрозділах: хто «на нулі», хто в ТрО чи ДФТГ. Так само, як і Андрій, зброю до рук взяв і його двоюрідний брат. Коли говоримо про військове спорядження, на якому Андрій добре знається, зважаючи на специфіку власного магазину, зауважує, що форму видали у військкоматі. А от решту екіпіровки, від розгрузки до бронежилета діставав сам. Вважає це нормальним, бо за державний кошт чи волонтерськими силами в першу чергу «броніками» і касками мають забезпечити бійців на передовій. «Ім це життєво необхідно, а не хлопцям, які в караулах та на блокпостах в тилу, — зауважує Андрій. — Мені і брату бронежилети прислала двоюрідна сестра з Канади — доправила їх в Україну через знайомих волонтерів».

Ця війна вже відкрила лік особистим втратам Андрія Олішевця. У квітні на Луганщині загинув його добрий знайомий, знаний в Україні літератор, поет і науковець, а ще власник відомого бренду «Гвер» Юрій Руф. Із ним Андрій свого часу познайомився на фестивалі «Холодний Яр» і саме Юрій певною мірою і став ідейним натхненником, підштовхнувши до відкриття власної крамниці.

Придбай поштівку за 20 гривень — підтримай ЗСУ

Коли почалося повномасштабне вторгнення, як і більшість приватних підприємців, Андрій Олішевець свій магазинчик «Гайдамака» із «пекельним» зайцем на вітрині змушений був закрити. Під замком патріотичні товари пролежали два місяці. Андрій зізнається, що й не планував відчиняти крамничку до власної демобілізації. Тобто доки не переможемо супостата. Та йому написала землячка Карина Панець, котрій потрібна була робота. Через війну дівчина вимушена була повернутися з Полтави до Решетилівки й лишилася без заробітка. Андрій відповів, що йому дійсно потрібна багатофункціональна людина. «А це стовідсотково про мене», — отримав у відповідь. Земляки підтримали один одного, тож нині «Гайдамака» відновив роботу. За головну там Карина. Вона і менеджер, і адміністратор, і посильний, і продавчиня. Натомість Андрій може спокійно нести військову службу.

З початком війни асортимент «Гайдамаки» відчутно

мілітаризувався. Тепер тут можна знайти не лише мульти-тули, ножі чи термодержки від вже добре знаної у Решетилівці марки *M-Tac*. Попитом користуються тактичні реміні та підсумки, шеврони й нашивки, тактичні рюкзаки й навіть плітоноски. Ті, хто хоче порадувати знайомих бійців чимось практичним і корисним та ще й подарунок зробити, купують металеві термочашки із карабінами. У «Гайдамаці» можна знайти навіть медичні турнікети, за якими так ганяються волонтери. Карина розповідає, що замовила невелику партію сертифікованих турнікетів, проте товар ще не встиг прийти в магазин, а його вже практично викупили.

Коли говоримо з Кариною про нові позиції і виробників, що з'явилися у «Гайдамаці» дівчина зауважує, що нині в Україні з'явилося чимало виробників, котрі в дусі часу мілітаризувалися. Тобто почали робити товари подвійного призначення у мілітарі-стилі, які будуть корисні й захисникам, і в тилу користуватимуться попитом. Наприклад, фірми, котрі виготовляли жіночі сумочки й чоловічі «бананки», тепер відшивають якісні тактичні рюкзаки.

До слова, «Гайдамака» працює в кооперації з решетилівськими волонтерами. Точніше підтримує рідні «тушоночні війська» на чолі з Анастасією Пилипенко. Ідея дуже проста: ви купуєте в магазині будь-яку листівку, а кошти за неї йдуть решетилівському кулінарному полку на закупівлю м'яса для виготовлення консервів для бійців ЗСУ. Листівка коштує 20 гривень. Її можна лишити собі, а можна прямо в крамниці підписати кольоровими маркерами, написавши найщиріші побажання нашим захисникам, слова підтримки та подяки, які вони зможуть прочитати «на нулі». Адже ваша листівочка поїде до бійців разом зі смачними м'ясними консервами і підніме бойовий дух. «Зрозуміло, що зараз багато хто лишився без роботи, грошей зайвих немає. А скинути 20 гривень на карту ніяково. А тут можна придбати маленьку поштівку — і підтримати ЗСУ. Це посильна допомога, адже важлива кожна гривня», — зауважує Карина Панець.

«З моменту відкриття і до сьогодні філософія „Гайдамаки“ не змінилися: це все ті ж товари українського виробництва, котрі пропагують українську ідею і підтримують український дух. Те, що зараз актуально — це сила, ідеологія і культура», — переконаний Андрій Олішевець.

До речі, відтепер і свіжий номер «Решетилівщини.UA» ви зможете придбати у наших добрих друзів — у патріотичному «Гайдамаці» за адресою вулиця Покровська, 5.

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продам 3-кімнатну квартиру. Центр, Решетилівка. Тел. 066-434-60-97, 066-113-85-52

■ Продам дачу біля річки. Решетилівка. Тел. 066-195-85-37

■ Продається 3/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок. Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

■ Віддам в оренду город 10 сотих, виораний, безкоштовно (можна 5 сотих), район «Озеро». Тел. 066-853-45-73

ЖИВНІСТЬ

■ Продам цапики. 2 штуки. 3 місяці. Ціна договірна. 095-60-15-853

■ Продам козу дійну. Молоко смачне і без запаху. 095-607-95-37

■ Продам козу і козеня 3,5 місяці. Тел. 050-149-20-63

■ Куплю кнура на м'ясо. Тел. 095-914-64-97

РІЗНЕ

■ Продам глухе пластикове вікно. Нове. 90 на 65. По ціні від виробника. Тел. 095-60-15-853

■ Продам зернобурякотраво-подрібнювач, ел. двигун, насос, компресор, редуктор. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю дві батареї чавунні недорого. Тел. 095-914-64-97

■ Продам УД-2 двохциліндровий двигун бензиновий в робочому стані. Напівавтомат з пускозарядним пристроєм 12, 24 В, електрозварку Пульсар 200, зарядне Світязь укр. виробника. Тел. 098-20-44-897

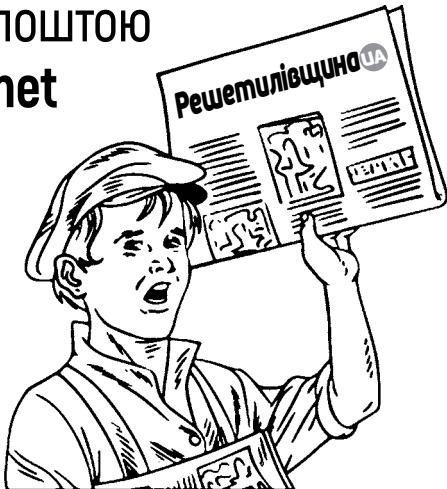
■ Продам Москвич 412 1990 року. Тел. 095-129-21-89

■ Продам сітку-рабицю висотою 1,8 м. Тел. 050-405-32-65

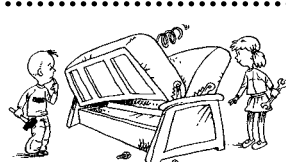
■ Продам дитячий велосипед на 3-6 років, 300 грн. Тел. 066-476-10-93

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером
телефону
050-675-07-36

Вироби з металу
Гаряча та холодна кованка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

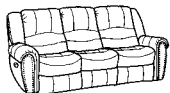
Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

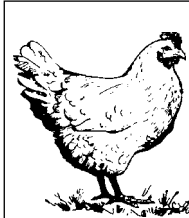
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.
Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу.
Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

З метою недопущення завдання шкоди пасікам громадян та на виконання нормативно-правових документів, що регламентують використання агрохімікатів, ФГ «Василенко С.В.» повідомляє про наміри вносити пестициди на полях господарства протягом травня-червня 2022 р.

Агрохімікати будуть вноситися в залежності від погодних умов (опаді, вітер, температура). Оперативна інформація власникам пасік надається у групі «Пасіка» у додатку Вайбер. За довідками звертатися в агрономічну службу господарства за телефонами 050-051-54-14, 066-377-51-18.

Центр видачі одягу
для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Решетилівський центр прийому/видачі продовжує збір речей для тимчасового переміщених людей.

Потреби:

• чоловічі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки, бейсболки, макасини, капці;
• жіночі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки,

бейсболки;

• рушники;
• матраци;
• постільна білизна;
• подушки;
• ковдри;
• пледи.

Потрібні речі можна приносити до міського Будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб.

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28

050-321-60-31

050-070-09-42

050-530-07-36

099-390-06-89

099-390-06-95

099-390-06-98

050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30

050-309-71-24

050-309-71-20

067-402-62-67

067-503-32-71

067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07

066-617-37-55

066-617-35-49

066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62-96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою:
вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх,
торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

ПОРАДИ

Як пересаджувати рослини влітку: лайфхаки

Літо — не найкращий період для пересадки квітів у саду або інших рослин. Це занадто спекотна пора року, тож будь-які маніпуляції із квітами можуть закінчитися стресом для них, зів'ялістю і відповідно — стресом для самого садівника.

Але іноді виникають ситуації, коли потрібно пересадити квітку з місця на місце, наприклад, формуючи клумбу, або розсадити рослину. Як провести процедуру пересаджування у спеку, щоб мінімізувати шок у рослини, читайте далі у наших порадах.

Підготовка. Перед тим як викопати рослину, приблизно за день, рясно полийте її, причому повністю, а не лише

коріння. Листя та інші частини рослини будуть наповнені вологою під час пересаджування.

Час пересаджування. Викопувати, а також пересаджувати квітку бажано у вечірній час або коли небо затягнуте хмарами, щоб уникнути прямих сонячних променів.

Поливання. Безпосередньо перед викопуванням або вийманням із контейнера рослину знову слід добре полити. Таким чином, земляний ком краще намокне, і ґрунт прилипне до коріння. Також полийте підготовлену ямку, куди потім помістять рослину.

Коріння рослини. Важливо оберегти коріння від впливу прямих променів сонця,

спеки та вітру. Тому пересаджувати краще кожен рослину поодиноці, від початку до кінця, а не викопувати всі разом. Так коріння буде менше часу перебувати поза ґрунтом.

Яма. Рослину з корінням акуратно встановіть у підготовлену та залиту до половини водою яму. Притримуючи рослину рівно, заповніть яму землею, щоб вона осіла на корінні. Потім м'яко утрамбуйте ґрунт навколо рослини.

Догляд. Посаджену рослину слід ще раз повністю полити — від верхівки до коріння. Також бажано на кілька днів прикрити її тентом від прямого сонячного проміння. Важливо стежити за станом пересадженої квітки, щоб вона не зів'яла, регулярно поливати її 1–2 рази на день у ранковий і вечірній час.

Олександр СТЕПАНЕНКО

«Культурні» окупанти, або Пильнуємо рослини, які глушать ріст сусідів

Ми вже звикли у саду й на городі активно викорінювати бур'яни, які глушать ріст та розвиток культурних посадок. Проте й корисні, на перший погляд, рослини без належного догляду можуть розселитися по ділянці, безмірно розростись і заповнити собою все. Така поведінка рослин ризикуює нівелювати їхню користь, перетворивши на справжню біду й чагарника вашої присадибної ділянки. Тож які рослини важливо контролювати, щоб вони не стали гіршими за бур'яни, й не захопили увесь життєвий простір у саду й на городі.

Малина

Цей чагарник, який дарує найсмачніші та корисні ягоди, може проявити себе як чагарник корисної площі, розростаючись далеко за межі місця, де спочатку був посаджений. Малина здатна переміщатися городом і проростати

у непередбачуваних місцях — наприклад, на квітковій клумбі або під фундаментом будинку.

Ожина

Родичка малини — також небезпечна рослина. Ожину часто висаджують замість живоплоту, тому що цей невибагливий чагарник має густі гілки із надзвичайно колючими пагонами і розростається вгору і вширину у вигляді непролазного паркану, що робить ділянку надійно захищеною від непроханих гостей. Але варто трохи забути про ожину, і вона не пустить до городу навіть своїх господарів.

Хрін

Ця дивна рослина, яка дуже популярна в кулінарії, може бути абсолютно непередбачуваною на городі. В одних дачників він не росте навіть при нормальному догляді, і його постійно доводиться

садити знову. Зате в інших хрін може з одного куща розростись по всій ділянці так, що позбутися його стане справжньою проблемою.

Щавель

Ця зелена культура, яку господині використовують у супах та соліннях, розмножується корінням і насінням. Тому щавель дуже швидко розростається по всій ділянці. Це великий любитель води, і він висмоктує вологу з-під інших культур. Також щавель може перетворитися на справжній бур'ян, який збіднює ґрунт і заважає рости сусідам.

Топіамбур

Ще один любитель захоплювати корисну землю та глушити інші культури — це топіамбур. Його цінують за смак бульб, які чимось нагадують картоплю. А ще топіамбур гарно цвіте на ділянці. Але викоринити цю рослину за необхідності дуже складно — на наступний рік після перекопування ґрунту топіамбур можна виявити у найнесподіваніших куточках ділянки.

Олександр СТЕПАНЕНКО

СТРАВА ТИЖНЯ

Куряча печінка в омлеті

Інгредієнти: печінка — 600 г; цибулина; морква — 2 шт.; печериці — 200 г; сіль. **Для заливки:** яйця — 3 шт.; сметана — 200 г, сіль перець.

Печінку помити, нарізати. Моркву натерти крупно, цибулю нарізати дрібними кубиками, гриби — пластинами.

Цибулю обсмажити до м'якості, додати моркву. Готувати кілька хвилин.

Викласти у форму для запікання, розрівняти.

Обсмажити гриби на сильному вогні 3–4 хвилини. Викласти на моркву з цибулею.

Обсмажити курячу печінку 5 хвилин і викласти на гриби. Яйця вбити із сіллю, додати сметану й перемішати. Залити печінку.

Запікати в розігрітій до 180 градусів духовці 20–25 хвилин.

Захищаємося від тополиного пуху

Червень — довгоочікувана пора року, але для багатьох він затьмарюється цвітінням тополь і стає просто нестерпним періодом для алергіків. Всюдисущий пух дістає навіть у квартирі, не кажучи вже про вулицю.

Закладеність носа, набряклість слизової оболонки, свербіж, чхання, нежить, почервоніння очей, висипання на шкірі — насправді алергію викликає не сам тополиний пух. Він лише переносить різні алергени — від звичайного пилу до пилку рослин. Але пушинки, що ширяють у повітрі, завдають неприємностей навіть здоровим людям, лоскочучи ніс і подразнюючи очі. Як можна від нього врятуватися і легше перенести період цвітіння тополь? Ділимося з вами лайфхаками.

Місцеперебування. Тим, у кого проявляються алергічні симптоми на пух, слід менше бути на вулиці у розпал дня, а особливо в суху та вітряну погоду. У цей час у повітрі міститься максимальна концентрація пилку.

Маска. Медична маска, респіратор або бандана зроблять процес дихання складнішим у спеку, зате певною мірою захистять від попадання пуху в ніс і рот. Головне, щоб тканина щільніше прилягала до обличчя. Не забувайте регулярно міняти одноразову

маску, зволожувати тканину та прати бандану.

Окуляри. Принцип той самий, що й у маски: щільніше прилягають окуляри до зони очей, то надійніше вони захищають.

Водні процедури. Приходячи додому з вулиці, обов'язково вмийтеся, прийміть душ, промийте нос і носоглотку водою.

Спрей. Придбайте в аптеці спрей з морською водою та регулярно його використовуйте. Вода змиває пух і пил, зволожує слизову оболонку носа, і дихати стає легше.

Кондиціонер. Алергікам краще перечекати період цвітіння тополь і не відчиняти вікна, якщо у вас є кондиціонер. Так ви збережете не лише прохолоду, а й герметичність простору вдома.

Провітрювання. Якщо кондиціонера немає, тоді, навпаки, рекомендується часто провітрювати квартиру. Але обов'язково поставте на вікна дрібнокоміркову сітку або натягніть марлю, інакше пух заповнить дім.

Прибирання. Обов'язково робіть вдома щоденне вологе прибирання. Також у спеку можна зволожувати повітря у квартирі та сітки на вікнах. Пилок тоді осідає швидше.

Настя ТОПОЛЯ

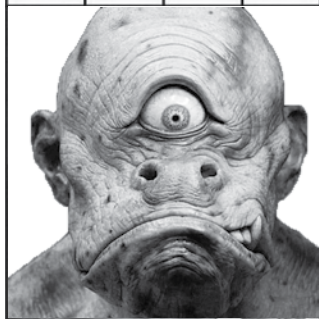
КАЛЕЙДОСКОП

**ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!**

RELIFE.MEDIA

**Відповіді
з №24**

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

У козаків першим дрон
був чорт.

Це ще орки не знають, що у нас є страва «бендеріки». Аби знали, то уже б збожеволіли.

Коли почав зустрічатися із дівчиною, то вона мені подарувала футболку, де було написано «35».

Недавно ми розійшлися і я побачив її з новим хлопцем у футболці на якій було написано число «36».

Понад 30 тисяч рашистів уже ніколи не зможуть отримати візи для приїзду в Україну.

Господь створив цапа,
а чорт — кацапа.

Від Херсонської області до складу росії можуть увійти лише три перші літери.

Чоловіки, якщо ваша жінка говорить: «Ой, та роби, що хочеш!». Краще нічого не робіть і не рухайтеся.

У кожної жінки має бути
маленька чорна сукня,
щоб відсвяткувати похоро-
ни путіна.

Чоловік приїхав до санаторія і запитує:
— Як у вас тут із харчуванням? Смачно годують?
— Даси хліба, скажу...

Рашист повісився у танку, хоча це було дуже нелегко, але краще, ніж згоріти живцем.

— Куме, а чому ви мені у чарку не доливаєте?

— Куме, бо я вдома, а вам
ще через усе село падати.

Понад 7 мільярдів людей вірять фейкам. І лише 140 мільйонів росіян знають правду.

Одружуватися потрібно всім, бо є такі ділянки на спині, які одному не намастити фастум-гелем.

В брянській області спалахнула військова частина з технікою, також і з тією, що повернулася з України. Гарно горить. Мабуть знову від недопалка. Ой, ці недопалки такі небезпечні...

Під Херсоном триває інтрига. Сили ЗСУ хочуть взяти участь у референдумі.

Дорогі вчителі, я не знаю, чи діти щось навчилися на дистанційному навчанні, але батьків ви гарно підтягнули зі шкільної програми.

Гороскоп на тиждень (27.06 — 3.07)

Овен. На цьому тижні в житті можуть відбутися кардинальні зміни. Ваші очікування будуть йти врозріз зі сформованою ситуацією і тому не можна ні на хвилину послаблювати контроль.

 Телець. Потрібно частіше прислухатися до підказок інтуїції. Вони не тільки зможуть допомогти прийняти правильне рішення, але й передбачити, що важливі зміни не за горами. У фінансових питаннях будьте обережними.

Близнюки. Це буде успішний тиждень як і в професійному, так і в особистому плані. Ви приваблює і немов магнітом притягуєте в своє життя нових людей. Одне з знайомств може перерости в красиву романтичну історію.

Рак. Цього тижня Раки можуть частіше звичайного піддаватися негативним емоціям і переживанням. Це може спровокувати розбіжності і сварки з людьми з найближчого оточення. Дуже важливо не зриватися на них.

 Лев. Задумайтесь, а чи не витрачаєте ви свою життєву енергію даремно на абсолютно неважливі дрібниці. Ви можете всі сили кинути на досягнення однієї мети, але так і не досягти бажаного результату.

 Діва. Ви впевнені у власних силах і з ентузіазмом беретеся за найскладніші завдання. Однак є ризик переоцінити свої можливості і звалити на плечі важкий тягар зобов'язань. Тиждень принесе удачу.

Терези. Зірки обіцяють Терезам удачу в особистому житті. Вільні представниці знаку зможуть зустріти людину зі схожими інтересами, який змусить серце битися частіше. Однак не поспішайте втрачати голову.

 Скорпіон. На цьому тижні слід довести до кінця розпочаті справи і розібратися з тими, які відклалися в довгий ящик. Розставивши все по полицях, ви відчуєте прилив сил.

Стрілець. Стрільцям на цьому тижні випаде шанс почати нову главу свого життя. Вона буде наповнена позитивними подіями і змінами у всіх сферах життя. Проводьте більше часу з коханою людиною.

 Козеріг. Цей період— прекрасний час, щоб розпрощатися з минулим і зробити перший крок назустріч доленосним змінам. Вам потрібно під іншим кутом поглянути на своє життя і розставити пріоритети.

Водолій. Ви з ентузіазмом беретеся за вирішення складних питань і досягаєте найкращих результатів. Ваш творчий потенціал зростає і дозволяє вам використовувати нестандартні рішення в справах.

 Рибі. На цьому тижні Рибам потрібно всіма силами берегти свій душевний спокій. Якщо вам вдасться відчувати себе в гармонії з навколишнім світом, зірки обіцяють вам великі успіхи.